

CHÚA NHẬT THỨ 24 THƯỜNG NIÊN C

MEMORY VERSE

"Father, I have sinned against heaven and against you; I no longer deserve to be called your son."

Lk 15:21

HỌC THUỘC LÒNG

"Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa."

Lc 15:21

FIRST READING

(Ex 32:7-11, 13-14)

A Reading from the Book of Exodus:

The LORD said to Moses, "Go down at once to your people, whom you brought out of the land of Egypt, for they have become depraved. They have soon turned aside from the way I pointed out to them, making for themselves a molten calf and worshipping it, sacrificing to it and crying out, 'This is your God, O Israel, who brought you out of the land of Egypt!'"

"I see how stiff-necked this people is," continued the LORD to Moses. "Let me alone, then, that my wrath may blaze up against them to consume them. Then I will make of you a great nation."

But Moses implored the LORD, his God, saying, "Why, O LORD, should your wrath blaze up against your own people, whom you brought out of the land of Egypt with such great power and with so strong a hand? Remember your servants Abraham, Isaac, and Israel, and how you swore to them by your own self, saying, 'I will make your descendants as numerous as the stars in the sky; and all this land that I promised, I will give your descendants as their perpetual heritage.'" So the LORD relented in the punishment he had threatened to inflict on his people.

The Word of the Lord.

BÀI ĐỌC I

(Xh 32,7-11. 13-14)

Trích Sách Xuất Hành:

ĐỨC CHÚA phán với ông Mô-sê: "Hãy đi xuống, vì dân ngươi đã hư hỏng rồi, dân mà ngươi đã đưa lên từ đất Ai-cập. Chúng đã vội đi ra ngoài con đường Ta truyền cho chúng đi. Chúng đã đúc một con bê, rồi sụp xuống lạy nó, tế nó và nói: 'Hỡi Ít-ra-en, đây là thần của ngươi đã đưa ngươi lên từ đất Ai-cập.'"

ĐỨC CHÚA lại phán với ông Mô-sê: "Ta đã thấy dân này rồi, đó là một dân cứng đầu cứng cổ. Bây giờ cứ để mặc Ta, cứ để cơn thịnh nộ của Ta bùng lên phạt chúng, và Ta sẽ tiêu diệt chúng. Nhưng Ta sẽ làm cho ngươi thành một dân lớn."

Ông Mô-sê cố làm cho nét mặt ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ông, dịu lại. Ông thưa: "Lạy ĐỨC CHÚA, tại sao Ngài lại bùng bùng nổi giận với dân Ngài, dân mà Ngài đã giơ cánh tay mạnh mẽ uy quyền đưa ra khỏi đất Ai-cập? Xin Ngài nhớ đến các tội tớ Ngài là Áp-ra-ham, I-xa-ác và Ít-ra-en; Ngài đã lấy chính danh Ngài mà thề với các vị ấy rằng: Ta sẽ làm cho dòng dõi các ngươi đông đúc như sao trên trời, và sẽ ban cho dòng dõi các ngươi tất cả miền đất ấy, là miền đất Ta đã hứa; chúng sẽ được thừa hưởng miền đất ấy đến muôn đời." ĐỨC CHÚA đã thương, không giáng phạt dân Người như Người đã đe.

Đó là Lời Chúa.

SECOND READING

(1 Tm 1:12-17)

A Reading from the First Letter of Saint Paul to Timothy:

Beloved: I am grateful to him who has strengthened me, Christ Jesus our Lord, because he considered me trustworthy in appointing me to the ministry. I was once a blasphemer and a persecutor and arrogant, but I have been mercifully treated because I acted out of ignorance in my unbelief. Indeed, the grace of our Lord has been abundant, along with the faith and love that are in Christ Jesus. This saying is trustworthy and deserves full acceptance: Christ Jesus came into the world to save sinners. Of these I am the foremost. But for that reason I was mercifully treated, so that in me, as the foremost, Christ Jesus might display all his patience as an example for those who would come to believe in him for everlasting life. To the king of ages, incorruptible, invisible, the only God, honor and glory forever and ever. Amen.

The Word of the Lord.

BÀI ĐỌC II

(1 Tm 1,12-17)

Trích Thư Thứ Nhất Của Thánh Phao-lô Tông Đồ Gửi Ti-mô-thêu:

Tôi tạ ơn Đức Kitô Giêsu, Chúa chúng ta, Đấng đã ban sức mạnh cho tôi, vì Người đã tín nhiệm mà gọi tôi đến phục vụ Người. Trước kia, tôi là kẻ nói lộng ngôn, bắt đạo và ngạo ngược, nhưng tôi đã được Người thương xót, vì tôi đã hành động một cách vô ý thức, trong lúc chưa có lòng tin. Đức Kitô Giêsu, Chúa chúng ta, đã ban cho tôi đầy tràn ân sủng, cùng với đức tin và đức mến của một kẻ được kết hợp với Người. Đây là lời đáng tin cậy và đáng mọi người đón nhận: Đức Kitô Giêsu đã đến thế gian, để cứu những người tội lỗi, mà kẻ đầu tiên là tôi. Sở dĩ tôi được thương xót, là vì Đức Giêsu Kitô muốn tỏ bày tất cả lòng đại lượng của Người nơi tôi là kẻ đầu tiên, mà đặt tôi làm gương cho những ai sẽ tin vào Người, để được sống muôn đời. Kính dâng Vua muôn thuở là Thiên Chúa bất diệt, vô hình và duy nhất, kính dâng Người danh dự và vinh quang đến muôn thuở muôn đời. A-men.

Đó là Lời Chúa.

GOSPEL
(Lk 15:1-32)

The Gospel According to St. Luke:

Tax collectors and sinners were all drawing near to listen to Jesus, but the Pharisees and scribes began to complain, saying, "This man welcomes sinners and eats with them." So to them he addressed this parable. "What man among you having a hundred sheep and losing one of them would not leave the ninety-nine in the desert and go after the lost one until he finds it? And when he does find it, he sets it on his shoulders with great joy and, upon his arrival home, he calls together his friends and neighbors and says to them, 'Rejoice with me because I have found my lost sheep.' I tell you, in just the same way there will be more joy in heaven over one sinner who repents than over ninety-nine righteous people who have no need of repentance.

"Or what woman having ten coins and losing one would not light a lamp and sweep the house, searching carefully until she finds it? And when she does find it, she calls together her friends and neighbors and says to them, 'Rejoice with me because I have found the coin that I lost.' In just the same way, I tell you, there will be rejoicing among the angels of God over one sinner who repents."

Then he said, "A man had two sons, and the younger son said to his father, 'Father give me the share of your estate that should come to me.' So the father divided the property between them. After a few days, the younger son collected all his belongings and set off to a distant country where he squandered his inheritance on a life of dissipation. When he had freely spent everything, a severe famine struck that country, and he found himself in dire need. So he hired himself out to one of the local citizens who sent him to his farm to tend the swine. And he longed to eat his fill of the pods on which the swine fed, but nobody gave him any. Coming to his senses he

PHÚC ÂM
(Lc 15,1-32)

Tin Mừng Chúa Giêsu theo Thánh Lu-ca:

Các người thu thuế và các người tội lỗi đều lui tới với Đức Giêsu để nghe Người giảng. Những người Pha-ri-sêu và các kinh sư bèn xầm xì với nhau: "Ông này đón tiếp phường tội lỗi và ăn uống với chúng." Đức Giêsu mới kể cho họ dụ ngôn này: "Người nào trong các ông có một trăm con chiên mà bị mất một con, lại không để chín mươi chín con kia ngoài đồng hoang, để đi tìm cho kỳ được con chiên bị mất? Tìm được rồi, người ấy mừng rỡ vác lên vai. Về đến nhà, người ấy mời bạn bè, hàng xóm lại, và nói: 'Xin chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được con chiên của tôi, con chiên bị mất đó.' Vậy, tôi nói cho các ông hay: trên trời cũng thế, ai nấy sẽ vui mừng vì một người tội lỗi ăn năn sám hối, hơn là vì chín mươi chín người công chính không cần phải sám hối ăn năn.

"Hoặc người phụ nữ nào có mười đồng quan, mà chẳng may đánh mất một đồng, lại không thắp đèn, rồi quét nhà, moi móc tìm cho kỳ được? Tìm được rồi, bà ấy mời bạn bè, hàng xóm lại, và nói: 'Xin chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được đồng quan tôi đã đánh mất.' Cũng thế, tôi nói cho các ông hay: giữa triều thần Thiên Chúa, ai nấy sẽ vui mừng vì một người tội lỗi ăn năn sám hối."

Rồi Đức Giêsu nói tiếp: "Một người kia có hai con trai. Người con thứ nói với cha rằng: 'Thưa cha, xin cho con phần tài sản con được hưởng.' Và người cha đã chia của cải cho hai con. Ít ngày sau, người con thứ thu góp tất cả rồi trốn đi phương xa. Ở đó anh ta sống phóng dăng, phung phí tài sản của mình. Khi anh ta đã ăn tiêu hết sạch, thì lại xảy ra trong vùng ấy một nạn đói khủng khiếp. Và anh ta bắt đầu lâm cảnh túng thiếu, nên phải đi ở đợ cho một người dân trong vùng; người này sai anh ta ra đồng chăn heo. Anh ta ao ước lấy đậu muống heo ăn mà nhét cho đầy bụng, nhưng chẳng ai cho. Bấy giờ anh ta hồi tâm và tự nhủ: 'Biết bao nhiêu người làm công cho

thought, 'How many of my father's hired workers have more than enough food to eat, but here am I, dying from hunger. I shall get up and go to my father and I shall say to him, "Father, I have sinned against heaven and against you. I no longer deserve to be called your son; treat me as you would treat one of your hired workers."' So he got up and went back to his father. While he was still a long way off, his father caught sight of him, and was filled with compassion. He ran to his son, embraced him and kissed him. His son said to him, 'Father, I have sinned against heaven and against you; I no longer deserve to be called your son.' But his father ordered his servants, 'Quickly bring the finest robe and put it on him; put a ring on his finger and sandals on his feet. Take the fattened calf and slaughter it. Then let us celebrate with a feast, because this son of mine was dead, and has come to life again; he was lost, and has been found.' Then the celebration began. Now the older son had been out in the field and, on his way back, as he neared the house, he heard the sound of music and dancing. He called one of the servants and asked what this might mean. The servant said to him, 'Your brother has returned and your father has slaughtered the fattened calf because he has him back safe and sound.' He became angry, and when he refused to enter the house, his father came out and pleaded with him. He said to his father in reply, 'Look, all these years I served you and not once did I disobey your orders; yet you never gave me even a young goat to feast on with my friends. But when your son returns, who swallowed up your property with prostitutes, for him you slaughter the fattened calf.' He said to him, 'My son, you are here with me always; everything I have is yours. But now we must celebrate and rejoice, because your brother was dead and has come to life again; he was lost and has been found.'

The Word of the Lord.

cha ta được cơm dư gạo thừa, mà ta ở đây lại chết đói! Thôi, ta đứng lên, đi về cùng cha và thưa với người: "Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa. Xin coi con như một người làm công cho cha vậy.'" Thế rồi anh ta đứng lên đi về cùng cha. Bấy giờ người con nói rằng: 'Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa...' Nhưng người cha liền bảo các đầy tớ rằng: 'Mau đem áo đẹp nhất ra đây mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào ngón tay, xỏ dép vào chân cậu, rồi đi bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng! Vì con ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy.' Và họ bắt đầu ăn mừng. Lúc ấy người con cả của ông đang ở ngoài đồng. Khi anh ta về gần đến nhà, nghe thấy tiếng đàn ca nhảy múa, liền gọi một người đầy tớ ra mà hỏi xem có chuyện gì. Người ấy trả lời: 'Em cậu đã về, và cha cậu đã làm thịt con bê béo, vì gặp lại cậu ấy mạnh khỏe.' Người anh cả liền nổi giận và không chịu vào nhà. Nhưng cha cậu ra năn nỉ. Cậu trả lời cha: 'Cha coi, đã bao nhiêu năm trời con hầu hạ cha, và chẳng khi nào trái lệnh, thế mà chưa bao giờ cha cho lấy được một con dê con để con ăn mừng với bạn bè. Còn thằng con của cha đó, sau khi đã nuốt hết của cải của cha với bọn đĩ, nay trở về, thì cha lại giết bê béo ăn mừng!' Nhưng người cha nói với anh ta: 'Con à, lúc nào con cũng ở với cha, tất cả những gì của cha đều là của con. Nhưng chúng ta phải ăn mừng, phải vui vẻ, vì em con đây đã chết mà nay lại sống, đã mất mà nay lại tìm thấy.'

Đó là Lời Chúa.

Fill in the BLANK

1. Pharisees and scribes began to complain, saying, "This man (Jesus) welcome _____ and _____ with them."
2. "What man among you having a hundred sheep and losing one of them would not leave the ninety-nine in the _____ and _____ the lost one until he _____ it?"

TRUE OR FALSE

3. Jesus taught that if you have one hundred sheep and losing one, ignore it because one is nothing compared with ninety-nine.

☐ TRUE
☐ FALSE
4. The younger son uses his share of money (estate) to invest.

☐ TRUE
☐ FALSE

UNDERLINE the correct answer(s)

5. After setting off to a distant country, the younger son returned home and said to his father:

A. "Father, I have sinned against heaven and against you."

B. "Father, I spent all the money. Please give me more."

C. "Father, I have sinned against God and others."
6. What did the father do when the son returned home?

A. Called the authority to put the son in jail.

B. Punished the son severely.

C. Opened a party to celebrate.

Điền vào chỗ TRỐNG

1. Những người Pharisiêu và kinh sư bèn xầm xì với nhau: "Ông này đón tiếp _____ lỗi và _____ với chúng."
2. Người nào trong các ông có trăm con chiên mà bị mất một con, lại không để 99 con kia ngoài _____, để _____ cho kỳ được con chiên bị mất?

ĐÚNG HAY SAI

3. Chúa Giêsu dạy rằng nếu ta có 100 con chiên mà một con đi lạc, hãy lờ đi vì một con chẳng sánh gì với 99 con.

☐ ĐÚNG
☐ SAI
4. Người con thứ đã dùng gia tài được chia để đầu tư buôn bán.

☐ ĐÚNG
☐ SAI

GẠCH DƯỚI câu trả lời đúng:

5. Sau khi đã trải đi phương xa, người con thứ trở về nhà và nói với cha rằng:

A. "Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha."

B. "Thưa cha, con đã sài hết tiền. Xin cho con thêm tiền."

C. "Thưa cha, con đã đắc tội với Trời và với người ta."
6. Người cha đã làm gì khi người con trở về nhà?

A. Gọi chính quyền để đưa con vào trong tù.

B. Trừng phạt người con một cách nghiêm khắc.

C. Mở tiệc ăn mừng.

Word SEARCH

MEMORY VERSE

"Father, I have sinned against heaven and against you; I no longer deserve to be called your son."

Lk 15:21

HỌC THUỘC LÒNG

"Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa."

Lc 15,21

W S N A E S N S N A S C N P S
S R E J O I C E R S S R E E N
R O S N I N E T Y N I N E T E
P F A M I N E S H O M N R S W
R O S B E E S N I U N S S O I
S B S U U R O R J E S E E E N
J S S R W S E S P I S E C P I
E S M E U H O A A N O S S A I
E P M P R O P E R T Y O N L N
N E J E S U S Y A E Q N N R D
C O I N S L A E B W B S E L Q
R D I T A D E N L O E W R I N
M A T S H E E P E M S I E I N
O N E S I R M R A A I N U Y R
J C T I S S Q U A N D E R E D

KEY WORDS

SINNERS
SHEEP
REJOICE
COINS
SQUANDERED

JESUS
NINETY-NINE
REPENTS
SONS
FAMINE

PARABLE
SHOULDERS
WOMAN
PROPERTY
SWINE

REFLECTIONS

FIRST READING

After the Israelites had agreed to keep God's commandments, Moses returned to the mountain for forty days. While he was gone, the people broke the first commandment by making an idol to worship in the place of God. With that, the first reading pictures God as ready to reject them and start all over again with Moses as the one person who has kept the covenant. But the story shows Moses pleading with God to remember all that God had done for the Israelites and all that God had promised to the Abraham, Isaac, and Jacob. Hearing Moses' prayer, God forgave the people.

To advocate means "to speak for" someone. Who are your advocates? When are you an advocate for others?

One reason the Jewish people love Moses (and why we, their spiritual descendants, love Moses) is because he continued to love his people even when they were wrong. He pleaded for them. He asked God to forgive them. Has this happened in your life? Has someone had to plead for you with a teacher ("Please, if he has the homework in by Friday, can he go on the field trip?") or a neighbor ("I know she was playing her music too loudly, and she is very sorry she woke your baby. We want to be good neighbors, so we have bought her earphones to use from now on.")? Moses was being an advocate. To advocate means "to speak for" someone. Who are your advocates? When are you an advocate for others?

SECOND READING

The second reading is a prayer of thanks for the mercy granted to Saint Paul. Although Paul was once a proud and sinful person, Jesus chose him to be the apostle to the Gentiles. Other Christians could see Jesus, mercy, grace, and patience at work in Paul. They could be assured that even the greatest sinner was not beyond God's reach.

In the Eastern Church, the people say a prayer together before Communion. They pray, "I believe, O Lord, and confess that you are truly the Christ, the Son of the living God, who came into the world to save sinners, of whom I am the greatest." These words came originally from Saint Paul, but each of us can truly say that "I am the greatest sinner I can possibly be at this moment." No one is perfect. We all sin. And so we all have reason to trust in God's mercy! Have you experienced God's mercy? Have you passed along God's mercy by forgiving others who have offended you?

Have you experienced God's mercy? Have you passed along God's mercy by forgiving others who have offended you?

The monk, Thomas Merton, was once asked, "How can we be most like God?" He answered, "Be merciful. Just go around forgiving everybody everything all the time. That's what God does." Can you recall what Jesus said about being merciful? How can you make mercy a part of your life?

GOSPEL

It's celebration time! The lost sheep has been found. The lost coin has been located. Jesus tells these two "lost and found" parables to show us how delighted God is when a sinner is welcomed home. Notice that God does not just "sit around" waiting and hoping that the sinner will show up. God goes out like a shepherd seeking that one lost lamb, like a woman seeking that one special coin. Then God says, "Rejoice with me! A sinner has repented."

What happens to us and to our lives when we forget our value as children of God? What happens when we forget that all other people are valuable to God, too?

There is someone, let us say "a friend," who is always losing her reading glasses. But she always looks for them because she needs them. They are very valuable to her, not because they cost a lot, but because they help her to do something very necessary to her life. When she loses them, she spends a lot of time looking for them.

Did you ever lose something and not bother to look for it? What does that say about the value you place on that object? From the teaching of Jesus, we know we are valuable to God. We do get lost at times, but God would never "lose" us. He never forgets about us.

He always knows where we are! But sometimes it seems we "lose" God. We forget about him. We forget that we are valuable to him. What happens to us and to our lives when we forget our value as children of God? What happens when we forget that all other people are valuable to God, too?

One way to celebrate our value to God is to celebrate the Sacrament of Reconciliation.

This sacrament celebrates our finding God and God finding us, even in the midst of our busy lives. When is this sacrament offered in your parish? Ask your family to celebrate being found by God by celebrating this sacrament together soon.

Our Lady of Sorrow

September 15th

Our Lady had many great joys as the mother of Jesus, but she had so much to suffer, as well.

Being a loving mother she suffered greatly as she helplessly watched when Jesus was treated so cruelly by his enemies. What terrible suffering to see her Son die on the cross.

Mary is the queen of martyrs because her spiritual pain was much greater than the bodily pain suffered by the martyrs. Her heart was like an altar when on Calvary she offered up her beloved Son Jesus to save us.

The seven times of great suffering during Mary's life were:

1. The first was when she took Baby Jesus to the temple. There the prophet Simeon told her that a sword of suffering would pierce her heart when Jesus would be put to death.
2. Her second sorrow was when she and St. Joseph had to flee to Egypt with Jesus because Herod's soldiers were trying to kill him.
3. The third suffering came when Mary searched three days in Jerusalem for Jesus and finally found him in the temple.
4. Our Lady's fourth sorrow was when Jesus was whipped and crowned with thorns.
5. Her fifth great pain was caused by his being lifted on the cross, where he died after three hours of agony.
6. Mary's sixth sorrow was the moment when Our Lord's sacred body was placed in her arms.
7. And her seventh suffering came when he was buried in the tomb.

Mary did not feel sorry for herself or complain because she had to suffer so much during her life. Instead, she offered her sorrows to God for our sakes. She is our Mother. Because she loves us dearly, she was happy to suffer that we might some day share her joy with Jesus in heaven.